

ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์
The Result of Using Reading Pronunciation Skills Training with Speech Recognition
for Effectiveness Readiness in Thai pronunciation of Announcing Techniques
in Broadcasting

รักษนกขรินทร์ พูลสุวรรณนที (Rakchanokcharin Poonswannatee)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ตามเกณฑ์ E1/E2 เท่ากับ 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ โดยการใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนผ่านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียง ระบบรู้จำเสียงพูด การประกาศทางวิทยุโทรทัศน์

¹ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

Abstract

The objective of this study is to investigate the result of using reading pronunciation skills training with speech recognition for effectiveness readiness in thai pronunciation of announcing techniques in broadcasting using the criterion $E1/E2 = 80/80$ and achievement of trainings that using reading pronunciation skills training with speech recognition by researcher. Samples in this experimental study were 30 undergraduate students. An experimental group trained with speech recognition for effectiveness readiness in thai pronunciation. Percentages and means were used for analyzing efficiency in accordance, and t – test were used for achievement comparisons.

Results are: Efficiency of using reading pronunciation skills training with speech recognition for effectiveness readiness in thai pronunciation by researcher equaled $82.67/82.73$, higher than the criteria. And achievement of trainings that using reading pronunciation skills training with speech recognition by researcher were significantly different at the level of 0.05.

Keywords: Skills Training, Reading Pronunciation, Speech Recognition, Announcing Techniques in Broadcasting

บทนำ

การทำงานในหน้าที่ผู้ประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่มีความสำคัญต่อวงการสื่อสารมวลชนไทย นับตั้งแต่รัฐบาลมีการจัดสรรคลื่นความถี่ที่ใช้ส่งสัญญาณทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ทำให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจวิทยุและโทรทัศน์มากขึ้น รายการวิทยุและโทรทัศน์เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อมีรายการวิทยุและโทรทัศน์เพิ่มขึ้น ก็ย่อมมีความต้องการบุคลากรด้านวิทยุและโทรทัศน์เพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะผู้ประกาศที่มีทักษะและความสามารถเฉพาะตนในด้านการประกาศและการใช้เสียง ดังนั้นสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญในการคัดสรรผู้ที่จะมาทำหน้าที่ผู้ประกาศ โดยคัดสรรเฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติในการใช้เสียง ภาษา และลีลาในการนำเสนอที่น่าฟังสำหรับทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะผู้ประกาศเป็นผู้มีอิทธิพลทางภาษาต่อผู้ชมรายการโทรทัศน์ ถ้าหากผู้ประกาศใช้ภาษาไม่ถูกต้อง จะทำให้การสื่อความหมายผิดพลาด และอาจเกิดการวิบัติของภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติได้

รัฐบาลจึงให้ความสำคัญในการใช้ภาษาของผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศ โดยในปี พ.ศ. 2511 กรมประชาสัมพันธ์มอบหมายให้สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยดำเนินการทดสอบผู้ประกาศของสถานี เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกาศ จนถึงในปี พ.ศ. 2556 รัฐบาลได้มอบหมายให้ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เข้ามาทำหน้าที่กำกับ ดูแล ควบคุมการทดสอบเพื่อรับบัตรผู้ประกาศ โดยเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทดสอบเป็น

การอบรม 3 หลักสูตรคือ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ผู้ที่จะเข้ารับการทดสอบเพื่อรับบัตรผู้ประกาศจะต้องผ่านการอบรมทั้ง 3 หลักสูตร จึงจะสามารถทดสอบเพื่อรับบัตรผู้ประกาศได้ แต่หากสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาสื่อสารมวลชน (วิทยุ-โทรทัศน์) ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ให้ถือว่าผ่านการอบรมหลักสูตรระดับต้น สามารถสมัครอบรมในระดับกลางได้

มาตรฐานการให้คะแนนของคณะกรรมการทดสอบเพื่อออกบัตรผู้ประกาศนั้นมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน 5 หลักใหญ่ๆ คือ 1) คะแนนด้านอักขรวิธี หมายถึง การอ่านออกเสียงอักขรวิธีให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เน้นการอ่านออกเสียง ร, ล และคำควบกล้ำ 2) คะแนนด้านความถูกต้องในการออกเสียง หมายถึง การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามบท ไม่มีการตู่คำหรือความ ไม่อ่านคำตจนทำให้เกิดการเปลี่ยนความหมาย 3) คะแนนด้านความชัดเจนในการออกเสียงคำ หมายถึง การออกเสียงชัดถ้อยชัดคำ ไม่มีเสียงสอแทรกในช่องปาก หรือออกเสียงเพี้ยนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 4) คะแนนด้านลีลาในการนำเสนอ หมายถึง ลีลาในด้านจังหวะ และน้ำหนักคำ การแบ่งวรรคตอนของเนื้อหาในการนำเสนอ และ 5) คะแนนด้านน้ำเสียง หมายถึง ลักษณะคุณภาพของน้ำเสียงโดยธรรมชาติ ไม่ดังไป เบาไป หรือสูงไป ต่ำไป ทั้งหมดนี้จะมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน และผู้ที่สอบผ่านจะต้องได้คะแนนตั้งแต่ 50 คะแนนขึ้นไป จึงจะสามารถมีสิทธิรับบัตรผู้ประกาศ (ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ, 2556)

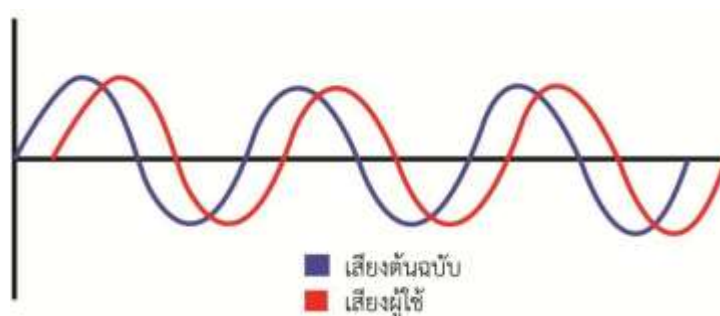
อรณพ อุบลแย้ม (2542, น.234) ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงว่า การอ่านออกเสียงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ซึ่งทำให้คนเราสามารถติดต่อสื่อสาร เข้าใจกันได้ เพื่อให้การสื่อสารด้วยการพูดเป็นไปอย่างรวดเร็วตรงตามวัตถุประสงค์ ไม่คลาดเคลื่อน จนเกิดปัญหาในการเข้าใจผิด แต่คนส่วนใหญ่ มักจะมองข้ามความสำคัญ ซึ่งเราอาจได้ยินอยู่บ่อยๆ ว่ามีผู้ออกเสียงพยัญชนะ ร เป็น ล, ช เป็น ฉ, ท เป็น ต, ออกเสียงสระ โอ เป็น ออ, สระอา เป็น อัว, สระแอ เป็น เอ, ออกเสียง วรรณยุกต์โท เป็น วรรณยุกต์ตรี เป็นต้น การออกเสียงไม่ชัดเจนหรือผิดเพี้ยนนี้ จัดเป็นส่วนหนึ่งของความบกพร่องทางการพูด (Speed Disorders) หรืออาจจะเรียกอีกหนึ่งว่า การพูดไม่ชัด (Articulation Disorders) ซึ่งเป็นความบกพร่องหรือความผิดปกติเกี่ยวกับการเปล่งเสียงพูด ซึ่งทั้งเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ลักษณะการพูดไม่ชัด หรือการออกเสียงไม่ถูกต้องมีอยู่ 4 ลักษณะ ได้แก่

1. การใช้เสียงอื่นมาแทนเสียงที่ต้องการ
2. การออกเสียงพูดไม่ครบทุกเสียง หรือการเว้นไม่ออกเสียง
3. การออกเสียงผิดเพี้ยน คือ การออกเสียงเพี้ยนจนไม่อาจบอกได้ว่าเป็นเสียงพยัญชนะหรือเสียงสระใด
4. การเพิ่มเสียงในคำ คือ การเติมเสียงพยัญชนะ หรือเสียงสระเพิ่มเข้าไปในคำ

ปัจจุบันมีซอฟต์แวร์สังเคราะห์เสียง ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถสร้างเสียงคำพูดใด ๆ ได้ตามความต้องการ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้งานร่วมกับเทคโนโลยีด้านการประมวลผลภาษา (Language Processing Technology) ทำให้ได้เทคโนโลยีสังเคราะห์เสียงที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการอ่านข้อความ เพื่อหาวิธีอ่านข้อความแล้วแปลงข้อความจากตัวหนังสือให้เป็นเสียงพูดได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ ภาษาพูดจึงเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเครื่องจักร พัฒนานั้นเป็นเทคโนโลยี การรู้จำเสียงพูด (Speech Recognition)

เทคโนโลยีการรู้จำเสียงพูด (Speech Recognition) เป็นระบบสร้างโครงข่ายคำ (Word Network) โดยอาศัยแบบจำลองภาษา (Language Model) โดยในแต่ละคำจะประกอบด้วยแบบจำลองเสียง (Acoustic Model) ของแต่ละหน่วยเสียงมาประกอบกันเป็นคำๆนั้น หลังจากนั้นจะป้อนข้อมูลไปยังโครงข่ายคำ เพื่อคำนวณค่าความจะเป็นสูงที่สุด โดยขั้นตอนทั้งหมดจะเป็นการถอดรหัส (Decoding) เพียงแค่ใช้เสียงพูด ระบบก็จะประมวลผลเป็นข้อความ จากนั้นนำไปค้นหาและแสดงผลออกมาเป็นคำคะแนนซึ่งเป็นตัวเลขที่สามารถใช้ในการประเมินผลการอ่านออกเสียงที่ใกล้เคียงกับเสียงต้นฉบับได้อย่างน่าเชื่อถือและใกล้เคียงกับเสียงต้นฉบับมากที่สุด

รูปที่ 1 กราฟเสียงจำลองเปรียบเทียบกับเสียงต้นฉบับกับเสียงผู้ใช้

ดังนั้น การใช้เทคโนโลยีการรู้จำเสียงพูด (Speech Recognition) มาเป็นส่วนหนึ่งของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในการฝึกทักษะการปฏิบัติการอ่านออกเสียง และการประเมินผลการอ่านที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และสามารถทวนสอบผลการประเมินในการอ่านเปรียบเทียบกับเสียงต้นฉบับที่อ่านได้อย่างถูกต้องที่สุด ซึ่งนักศึกษาจะได้ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยตนเอง และทราบการประเมินผลทันที สามารถฝึกปฏิบัติซ้ำได้บ่อยครั้งเท่าที่ต้องการ จนเกิดเป็นทักษะการอ่านออกเสียงที่ต้องการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์

นิยามศัพท์

แบบฝึกทักษะ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการช่วยเสริมประสิทธิภาพในการอ่านออกเสียงภาษาไทยให้ชัดเจนถูกต้องตามอักขรวิธี การเว้นวรรคตอน และการใช้โทนเสียงที่ถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แก้ไขข้อบกพร่อง หรือเพิ่มเติมให้ได้ความรู้มากขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยผ่านการปฏิบัติและฝึกฝน

ผู้ประกาศ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่อ่านข่าว สื่อสารกับผู้ชมโทรทัศน์ ผู้ฟัง ผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ และเป็นผู้ที่อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี มีจังหวะในการอ่านที่ถูกต้อง ไม่ใส่อารมณ์หรือความรู้สึก และมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับข่าวที่นำเสนอ

ระบบรู้จำเสียงพูด หมายถึง กระบวนการในการสกัดลำดับของคำที่อยู่ในรูปของสัญญาณเสียง เป็นเทคโนโลยีขั้นสูงในการทำความเข้าใจเสียงพูด สังเคราะห์เสียงพูด ผ่านการถอดรหัสด้วยระบบคอมพิวเตอร์เป็นสัญญาณเสียง

ทักษะการอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ มาตราตัวสะกด และคำในภาษาไทยให้ถูกต้องตามอักขรวิธีการอ่านออกเสียงภาษาไทย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักศึกษาได้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับการสื่อสาร และเป็นการสร้างนักสื่อสารมวลชนที่มีคุณภาพเหมาะสมกับวิชาชีพ
2. อาจารย์ผู้สอนได้สื่อการสอนที่สามารถใช้เป็นมาตรฐานในการวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียงของนักศึกษาที่ได้มาตรฐานเดียวกัน และสามารถทวนสอบผลการประเมินการอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ มีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา และแบบทดสอบการอ่านออกเสียงของกรมประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาไทยเพื่อทดสอบการอ่านออกเสียง
2. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย และหลักการวิธีการวิเคราะห์เสียงพูดด้วยระบบรู้จำเสียงพูด

3. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อหาข้อบกพร่องทางด้านเนื้อหาสาระ และความถูกต้องในการอ่านออกเสียง

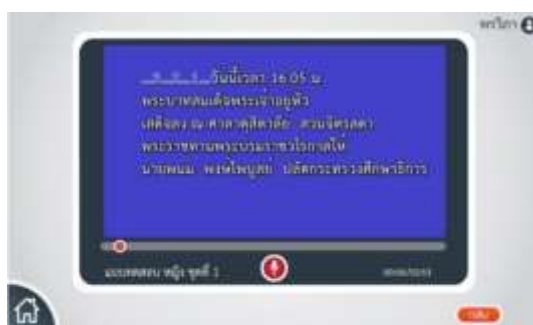
4. นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 4 เดือน สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 4 ชั่วโมง ตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ให้นักศึกษาอ่านข่าว บทความด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก่อนเรียน

4.2 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงตามใบงานที่ผู้สอนกำหนดให้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล ใช้เวลา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

4.3 นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดมาใช้ฝึกทักษะ ดังนี้

- สัปดาห์ที่ 1-4 ฝึกแบบฝึกทักษะการอ่านข่าว ชุดที่ 1-4
- สัปดาห์ที่ 5-8 ฝึกแบบฝึกทักษะการอ่านบทความ ชุดที่ 1-4
- สัปดาห์ที่ 9-16 ฝึกแบบฝึกทักษะการอ่านข่าว-บทความ ชุดที่ 1-4

รูปที่ 2 หน้าจอแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.4 ทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยให้นักศึกษาทดสอบความสามารถในการอ่านข่าว บทความด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบฝึกก่อนเรียน โดยใช้โปรแกรมสุ่มแบบทดสอบสำหรับใช้ทดสอบการอ่านออกเสียง

รูปที่ 3 หน้าจอคะแนนหลังสิ้นสุดการทดสอบอ่านออกเสียง

5. ผู้วิจัยประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากคะแนนการอ่านออกเสียงก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์

รูปที่ 4 หน้าจอบันทึกการใช้งานพร้อมผลคะแนนของผู้เรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิค การประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่ากับ 82.67/82.73 ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน E1/E2

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการสุ่มแบบทดสอบในการอ่านออกเสียง มีคะแนนเฉลี่ยในการอ่านออกเสียงแบบทดสอบคิดเป็นร้อยละ 88.33 และเมื่อเทียบเกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยตั้งไว้ที่ 80 คะแนน พบว่า นักศึกษาสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ชัดเจน ถูกต้องซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง

ภาษาไทยในรายวิชาเทคนิค การประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่ากับ 82.67/82.73 ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน E1/E2 เนื่องจากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกสำหรับการอ่านข่าวบทความ ที่มีการคัดเลือกตามความยากง่ายของการอ่านข่าว-บทความตามเกณฑ์การคัดเลือกผู้ประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ เพราะผู้วิจัยต้องการให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับการอ่านข่าว-บทความที่ใช้ในการสอบเพื่อรับบรรจุผู้ประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์จริง อีกทั้งยังเป็นการฝึกทักษะในการอ่านออกเสียงการอ่านขานพระนามเชื้อพระวงศ์ในข่าวพระราชสำนัก ซึ่งเป็นข่าวหลักในการทดสอบสำหรับผู้ประกอบอาชีพผู้ประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ สอดคล้องกับ อารมณ์ ใจเที่ยง (2540 : 204) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบของการจัดการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัว ซึ่งสามารถสรุปได้ 3 รูปแบบ คือ 1) แบบเรียงตามหัวข้อ ตามลำดับก่อนหลังของเนื้อหา ให้ความสะดวกในการเรียน เรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก 2) แบบกึ่งตาราง จะเขียนเป็นช่องๆตามหัวข้อที่กำหนดให้เห็นความสำคัญของหัวข้ออย่างชัดเจน ผู้สอนต้องจัดเรียงหัวข้อตามความสำคัญของเนื้อหาบทเรียน และ 3) แบบตาราง จะคล้ายกับแบบที่ 2 แต่รูปแบบนี้จะนำหัวข้อเนื้อหาสาระใส่เข้าไปในตารางด้วย และพิจารณาทั้งหัวข้อและเนื้อหาสาระควบคู่กัน ให้ผู้เรียนได้เรียนตามลำดับความสำคัญของหัวข้อและเนื้อหาสาระพร้อมกัน

นอกจากนั้น แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทุกแบบทดสอบที่ผู้วิจัยกำหนดให้โดยการสุ่ม ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ (2550, น. 39) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ให้ชัดเจน กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ จะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

การอ่านออกเสียงของผู้เรียนที่ใช้ระบบรู้จำเสียงพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ เป็นสื่อแปลกใหม่สำหรับผู้เรียนไม่เคยพบในการเรียนมาก่อน จึงทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน และลดความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้ดี เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนสามารถฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงของตนเองได้ลักษณะข้อบกพร่องของตนเองได้ อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถรู้ผลคะแนนในการอ่านออกเสียงของตนเองได้ทันทีทันใด และสามารถฝึกปฏิบัติจนกว่าจะได้คะแนนตามที่ตนเองต้องการ ก็ครั้งก็ได้ การฝึกอ่านออกเสียงบ่อย ๆ นี้ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคย และความชำนาญในการอ่านออกเสียง การเรียนรู้จึงหวนในการอ่านออกเสียงจากเสียงต้นฉบับจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้วิธีการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรรุวรรณ สายสิงห์ (2556) ที่ได้ศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนในการฝึกอ่านออกเสียงเป็นคำมีผลการเรียนและความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยสูงกว่าการอ่านออกเสียงแบบประสมคำ

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ผลของการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการสุ่ม

แบบทดสอบในการอ่านออกเสียง มีคะแนนเฉลี่ยในการอ่านออกเสียงแบบทดสอบคิดเป็นร้อยละ 88.33 และเมื่อเทียบเกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยตั้งไว้ที่ 80 คะแนน พบว่า นักศึกษาสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ชัดเจน ถูกต้องซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ สามารถอธิบายได้ดังนี้

การที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยได้อย่างถูกต้องสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ทุกคนนั้น เนื่องจากเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในแบบฝึกหัดมีส่วนที่คล้ายคลึงกัน และมีความยากง่ายในการอ่านออกเสียงใกล้เคียงกัน มีรูปแบบของการเรียงลำดับเนื้อหาเหมือนกัน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องแม้จะเป็นการสุ่มแบบทดสอบให้ผู้เรียนอ่านโดยไม่มีการซ้อมอ่านก่อนล่วงหน้า จากผลการวิจัยจะเห็นว่า การใช้แบบฝึกทักษะในการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยระบบรู้จำเสียงพูดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น เป็นการฝึกฝนการอ่านออกเสียงรูปแบบใหม่ที่ทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการฝึกอ่านออกเสียง โดยการปฏิบัติการอ่านออกเสียงตามความสนใจและความสามารถของผู้เรียน แต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ จีรนนท์ เมฆวงษ์ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของพยางค์ เสียงสระในการอ่านออกเสียง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้โดยสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงตัวอักษร เช่นเดียวกับการที่ผู้เรียนใช้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับจังหวะในการอ่านออกเสียงในแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นอกจากนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ สอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2529) ได้แนะนำในเรื่องการใช้แบบฝึกของผู้เรียนที่ต้องเรียนรู้ด้วยตนเองว่า การฝึกทักษะของผู้เรียน ควรสร้างความมุ่งมั่นไว้เพียงอย่างเดียว เช่น ให้ฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง การฝึกบ่อย ๆ ตามวัตถุประสงค์เพียงวัตถุประสงค์เดียวนั้น จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกภายใต้หลักการเดียวกัน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำในบทเรียนมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ ประทีน มหาจันทร์ (2530) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนที่ได้มีความพยายามเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้เกิดการเรียนรู้และความแม่นยำในเนื้อหาได้ดีกว่าการเรียนเนื้อหาที่ใช้ระยะเวลาสั้นๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงตามความแตกต่างและความสามารถในการอ่านออกเสียงของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ผู้สอนควรใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน อีกทั้งยังต้องมีการควบคุมเสียงรบกวนขณะทำการฝึกอ่านออกเสียง เพราะเสียงรบกวนจากภายนอกจะส่งผลกระทบต่อคะแนนในการอ่านออกเสียงของผู้เรียนเมื่อเทียบกับเสียงต้นฉบับที่อ่านออกเสียงถูกต้องได้

2. ในการฝึกอ่านออกเสียงในแบบฝึกทักษะควรให้ผู้เรียนมีการฝึกอ่านออกเสียงคำยากต่างๆ ที่ปรากฏในข่าว-บทความก่อนการฝึกอ่านข่าว-บทความนั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำยากนั้นได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

3. กรณีที่ผู้เรียนใช้อุปกรณ์สื่อสารในการฝึกอ่านออกเสียง ควรใช้ไมโครโฟนเสริม หรือหูฟังที่มีไมโครโฟนในตัว ต่อกับอุปกรณ์สื่อสารโดยตรง จะส่งผลให้คุณภาพของเสียงที่บันทึกมีความคมชัดและมีความถูกต้องเมื่อเทียบกับเสียงต้นฉบับที่อ่านออกเสียงถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาความแตกต่างของเสียง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง กับเสียงต้นฉบับที่มีความแตกต่างกัน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ควรศึกษารูปแบบการอ่านออกเสียงในรูปแบบอื่นๆ สำหรับการอ่านข่าวต่างประเทศร่วมด้วย

3. ควรศึกษาประสิทธิภาพของเสียงต้นฉบับสำหรับเพศที่ 3 เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับการให้คะแนนเพศที่ 3 อย่างถูกต้อง

4. ควรพัฒนาเนื้อหาให้สามารถใช้กับผู้สนใจในการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยทั่วไป รวมถึงชาวต่างชาติที่สนใจเรียนรู้ภาษาไทย

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2556). *ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง การอบรมและทดสอบเพื่อรับบัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์. พ.ศ.2556*. จีรนันท์ เมฆวงษ์. (2547). *การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประทีน มหาจันทร์. (2530). *การสอนอ่านเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2539). *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนวิเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- อรรณพ อุบลแย้ม. (2542). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.